توسعه یک برنامهی ساده برای ارتباط از طریق پروتکل UDP

تهیه و تنظیم: مبین خیبری

شماره دانشجوي: 994421017

استاد راهنما: دكتر ميرسامان تاجبخش

چکیده:

هدفِ این گزارش، ارائهی روشی برای طراحی یک برنامه جهت برقراری ارتباط در سطح شبکه و با پروتکل UDP می باشد. در این گزارش قصد داریم به طراحیِ برنامهای بپردازیم که در واقع شامل دو نقطهی اتصال یا Peer است.

عملکرد این برنامه بر اساسِ استانداردهای پروتکل شناخته شده ی UDP شکل گرفته. لازم به توضیح است که طراحی چنین برنامهای با استفاده از اغلب زبانهای برنامه نویسیِ موجود، مقدور است. این برنامه در واقع شامل دو قسمت مجزای Client و Server است.

طراحیِ هرکدام از این بخشها، نیازمندیهای ویژهای را میطلبد که در طول این گزارش به آنها خواهیم پرداخت. انتظار ما از برنامهی مذکور این است که با استفاده از آن بتوان از طریقِ قسمتِ Client برای بخش Server پیامی ارسال نموده و محتوای آن را از سمتِ Server قابل مشاهده سازیم.

برای آشنایی بیشتر با پروتکل UDP و تفاوتهای آن با سایرِ پروتکلهای موجود برای برقراریِ ارتباط در شبکههای کامپیوتری، ابتدا به معرفی کلی این پروتوکل میپردازیم:

پروتكل UDP چيست؟

UDP، سرواژه عبارت User Datagram Protocol، یک پروتکل ارتباطی است که برای کاربردهای حساس به زمان مانند UDP، پخش زنده و جستوجوی DNS در اینترنت استفاده می شود. UDP همانند TCP و سایر پروتکلهای ارتباطی، پیامهای برنامههای کاربردی را دریافت کرده و به تعدای بسته می شکند و سپس آن بسته ها را در شبکه به سمت مقصد ارسال می کند.

این پروتکل که در کنار پروتکل TCP از پرکاربردترین پروتکلهای انتقال در بستر اینترنت به حساب می آید، به خاطر تشکیل ندادن اتصال قبل از انتقال داده سرعت ارتباطات را بسیار افزایش می دهد. همین سرعت بالای انتقال دلیل استفاده از UDP برای مصرفهای حساس به زمان شده است. البته باید در نظر داشت که تشکیل ندادن اتصال به منظور افزایش سرعت انتقال دادهها، باعث خواهد شد که بستهها در حین انتقال گم شوند و کیفیت تحت تاثیر این اتفاق قرار گیرد.

کاربردهای UDP

UDP برای کاربردهایی استفاده می شود که در آن از دست دادن بستههای یا به هم خوردن ترتیب آنها اهمیت کمتری نسبت به صبر کردن برای رسیدن بستهها دارد. به عنوان مثال برای ارسال صوت و فیلم آنلاین از این پروتکل استفاده می شود، چرا که از یک سو این کاربردها حساس به زمان هستند و نیاز به انتقال سریع داده ها بسیار پررنگ است و از سوی دیگر در طراحی آنها قابلیت تحمل از دست دادن داده ها در نظر گرفته شده است. یک نمونه ی کاربردی دیگر از استفاده از پروتکل UDP، سیستم Voice over IP یا Voice over IP سیستم های تلفنی بر پایه ی اینترنت است که در آن، یک تماس تلفنی کم کیفیت ولی بدون تاخیر نسبت به یک تماس بسیار باکیفیت ولی با تاخیر زیاد مناسبتر است. به دلیلی مشابه، برای بازی های آنلاین نیز استفاده از UDP گزینه مناسبی است.

تفاوت پروتكل UDP و TCP

UDP یک روش استاندارد انتقال داده بین دو دستگاه در شبکه است. این پروتکل مکانیزم انتقال را بسیار ساده می کند؛ چرا که بدون ایجاد اتصال و فرایندی زمانگیر مانند Handshake در TCP، انتقال اطلاعات آغاز می شود. از سوی دیگر، در UDP الزامی برای حفظ ترتیب بسته ها و بررسی صحت بسته های دریافت شده وجود ندارد. این موارد در کنار هم باعث می شوند تا انتقال یک فایل یکسان در UDP نسبت به TCP با سرعت بیش تری انجام شود.

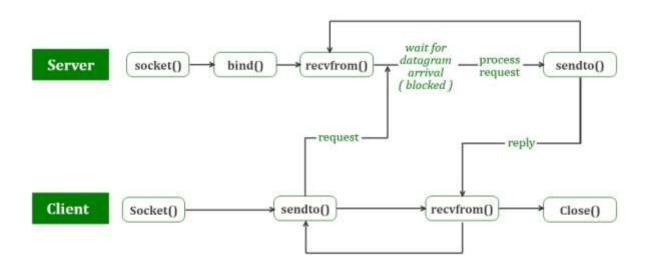
از طرف دیگر، UDP در مقابل حملههای منع سرویس توزیع شده یا DDOS آسیبپذیر است. از آنجایی UDP که در UDP نیازی به Handshake نیست، حمله کنندگان می توانند یک سرور قربانی را با ترافیک PTC مورد هجوم قرار دهند. درحالی که در پروتکل TCP چون باید در ابتدا Handshake برقرار شود، سرور بهراحتی می تواند به ارتباط های مشکوک پاسخ نداده و از ترافیک ناخواسته پرهیز کند. در یک حمله DDOS مبتی بر UDP، حجم بسیار زیادی ترافیک UDP به پورتهای گوناگونی از سرور ارسال خواهند شد که منابع پردازشی سرور را برای پاسخدهی به آنها اشغال می کند.

UDP header format

تركيب چهار فيلد هدر UDP: پورت مبدا، پورت مقصد، طول UDP و جمع كنترل

برای پیادهسازیِ خصوصیاتِ برشمرده شده ی برنامه ی مذکور در اینجا زبانِ C را انتخاب کردهایم. پیادهسازیِ این برنامه به کمکِ کتابخانه هایی انجام شده که اصالتا در ساختارِ زبانِ C گنجانده شدهاند. برای طراحیِ این سیستم ارتباطی، مشابهِ دیاگرامِ زیر عمل خواهیم کرد:

فرآیندِ طراحی هرکدام از قسمتهای برنامه را میتوان به صورتِ زیر به مراحل مختلفی تجزیه نمود:

سرورِ UDP:

- 1. ساختِ یک سوکتِ UDP
- 2. اتصال سوكتِ به آدرس سرور
- 3. صبر کردن برای دریافت بستههای دیاگرام از سمتِ کاربر یا Client
- 4. پردازش بستههای دریافتی و ارسالِ پاسخ مناسب به درخواستِ کاربر
  - بازگشت به مرحلهی سوم

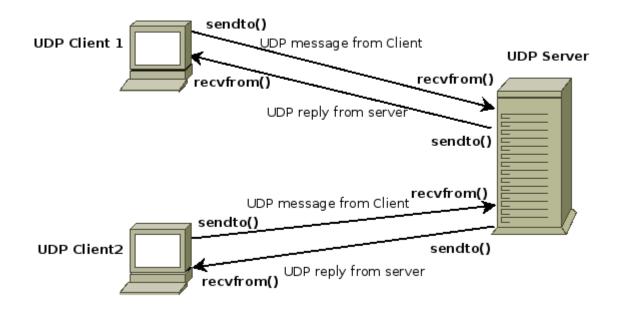
سرور Client:

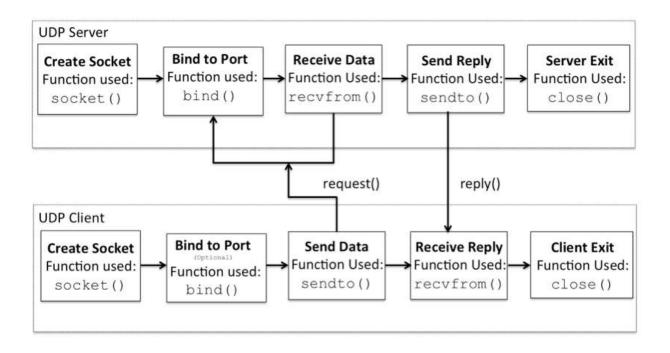
- 1. ساختِ یک سوکتِ UDP
- 2. ارسال یک پیام برای سرور
- 3. صبر کردن برای دریافتِ پاسخ مناسب از سوی سرور
- 4. پردازشِ پاسخ دریافتی از سمتِ سرور و در صورتِ لزوم: بازگشت به مرحلهی دوم
  - 5. بستن سوكت ها و يايان دادن به اتصال

```
...
#include <stdio.h>
Winclude <stdlib.h>
#include <unistd.h>
#include <string.h>
#include <sys/types.h>
#include <sys/socket.h>
#include <arpa/inet.h>
#include <netinet/in.h>
#define PORT
                       8686
#define MAXLINE 1024
      the 'helio - 'helio from server';
struct sockaddr_in servaddr, cliaddr;
     // Creating socket file descriptor
If ( (sockfd = socket(AF_INET, SOCK_DORAM, 0)) < 0 ) {
    perror("socket creation failed");</pre>
      memset(&nervaddr, 0, sizeof(servaddr));
memset(&cliaddr, 0, sizeof(cliaddr));
      servaddr.sin_fomily = AF_INCT; // IPV4
servaddr.sin_addr.s_addr = INADOR_ANY;
servaddr.sin_port = htons(PORT);
      // Bind the socket with the server address
if ( bind(socked, (comet struct sockaddr *)&servaddr,
             percor("bind failed");
     n = recyfrom(sackfd, (char *)buffer, MAXLINE,
MSE_MAITALL, ( struct sackaddr *) Belladdr,
      return 0;
```

```
...
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>
#include cunistd.h>
#include <string.h>
#include csys/types.h>
#include <sys/socket.h>
#include <arpa/inet.h>
#include <netinet/in.h>
#define PORT
                     8888
#define MAXLINE 1824
     int sockfd;
char buffer[MAXLINE];
      ther "hello - "Hello from client";
           perror("socket creation failed");
exit(EXIT_FAILURE);
      mmmset(&servaddr, 0, sizeof(servaddr));
     servaddr.sin_family = AF_INET;
servaddr.sin_port = htons(PORT);
servaddr.sin_addr.s_addr = IMADDR_AMY;
           MSG_CONFIRM, (const struct sockaddr *) &servaddr,
sizeof(servaddr));
      printf("Hello message sent.\n");
     buffer[n] = "\0";
printf("Server : %s\n", buffer);
```

تصاویر زیر نحوه ی ارتباطِ اجزای مختلفِ یک شبکه در این پروتکل را نشان میدهند:

برنامهای که در قسمتِ قبل توسعه داده شد، تنها قابلیت تبادلِ پیامهای متنی را دارد و خروجیِ آن در ترمینال سیستمعامل به شکل زیر خواهد بود:

\$ ./server Client : Hello from client Hello message sent. \$ ./client Hello message sent. Server : Hello from server

طراحیِ برنامهی مشابه با زبان برنامهنویسیِ پایتون، پیچیدگیهای بسیار کمتری دارد و همزمان این امکان را به ما می دهد که امکان انتخابِ IP های مقصد، پورتهای مربوطه و محتوای پیام را توسطِ کامندلاین یا ترمینال، از کاربرانِ احتمالی مهیا کنیم.

در این پیادهسازی از کتابخانهی pyfiglet استفاده شده که به ما کمک می کند تا رابطِ کاربری برنامههایی که از کامندلاین استفاده می کنند را با به کارگیریِ المانهای زیبایی، طراحی کنیم.

با پیادهسازیِ ویژگیهایی که در سطرهای بالا به معرفیِ آنها پرداختیم، در واقع نسخهی مینیمالِ یک مسنجر یا پیامرسان را طراحی کردهایم.

در ادامه تصویر کدهای مربوط به این برنامهی چت را مشاهده میکنید. ضمن اینکه همچون گذشته، این برنامه هم برای برقراری ارتباط از پروتکل UDP استفاده میکند.

تصویر کد مربوط به این برنامه در صفحهی بعد موجود است.

استفاده از برنامههای Putty و نیز Wireshark، امکانِ آنالیز کردنِ بستههای ارسالی و دریافتی را برای ما میسر خواهند کرد.

پایان.

```
a = pyf.renderText("UDP Chat App with Multi-Threading")
os.system("tput setof 3")
print(a)
         msg = s.recvfron(1824)
         print("\n":msg[0].decode())
if "exit" in msg[0].decode() or "bye" in msg[0].decode():
              text = input(f'{name}:')
              s.sendto(text.encode(), (in_receiver, port_receiver))
print("Initializing....")
ip_receiver - input("\nEnter the IP of reciever: ")
port_receiver = int(input("\nEnter the port of the reciever: "))
ip_sender = input("\nEnter the IP of your system : ")
port_sender = int(input("\nEnter the port of your syst
name = input("Enter your name: ")
            er - int(input("\nEnter the port of your system: "))
print("Waiting for client....")
print("Connection established....")
send = threading.Thread(target=sender)
receive = threading.Thread(target=receiver)
send.start()
receive.start()
```